

на християнитѣ на Изтокъ, и какъ и сега българитѣ сж прѣдметъ на неговитѣ грижи. „Двадесетъ години, каза той, Турция ни обѣщава съ голи думи и съ голи обѣщания. Това трѣба да се свърши. Много ми е драго, че въ сегашната цариградска конференция всички сили били съгласни за прѣдлаганитѣ реформи. Но работата е, че взетитѣ рѣшения, за които сте се научили отъ князь Горчакова, трѣба да станатъ дѣло, и ние ще гледаме, това да се постигне тоя пжтъ.

Като се поспрѣ Царьтъ тукъ, азъ се възползувахъ отъ това и му отправихъ на френски слѣднитѣ думи:

„Ваше Величество! Ние сме дошли отъ страна на „българския народъ въ Русия не да защищаваме дѣлото „му прѣдъ Ваше Величество, защото, както ни каза това „и славниятъ тълкователъ на Вашата мисль, князь Гор- „чаковъ, това дѣло е спечелено въ Русия. Ние дойдохме „въ Русия да поднесемъ Вамъ и ней дълбоката и вѣчната „признателность на тоя народъ за живия интересъ, който „Вие взимате въ сждбата му, най-вече при днешнитѣ му „теглила и бѣди, стигнали до не вече по-нататкъ. Той „чака спасението си отъ руския царъ и руския народъ.

„Благороднитѣ и човѣколюбиви усилия, които Ваше „Величество полагате, за да направите въ бждеще не- „възможно възвръщането помежду тоя народъ подобни „теглила и подобни злощастия, се благославятъ и ще „бждатъ за всѣкога благославяни отъ цѣлия християн- „ски, отъ цѣлия образуванъ свѣтъ. Българитѣ особено, „като трептятъ въ сърдцата си отъ надежда за пò-добра „участъ и отъ признателность за руската милость съ „сълзи на очи, обърнати къмъ сѣверъ, молятъ да имъ се „позволи да привѣтствуватъ, чрѣзъ своитѣ скромни де- „легати, своя избавителъ въ лицето на великодушния мо- „нархъ на великия руски народъ, съ когото толкозъ све-